

מבטים חשדניים

שלחה לקוחה שבחמונה לעבר תוויהמחיר של ה' בגדים שבחנה. מאחוריה נראית לקוחה אחרת, מההרת אם

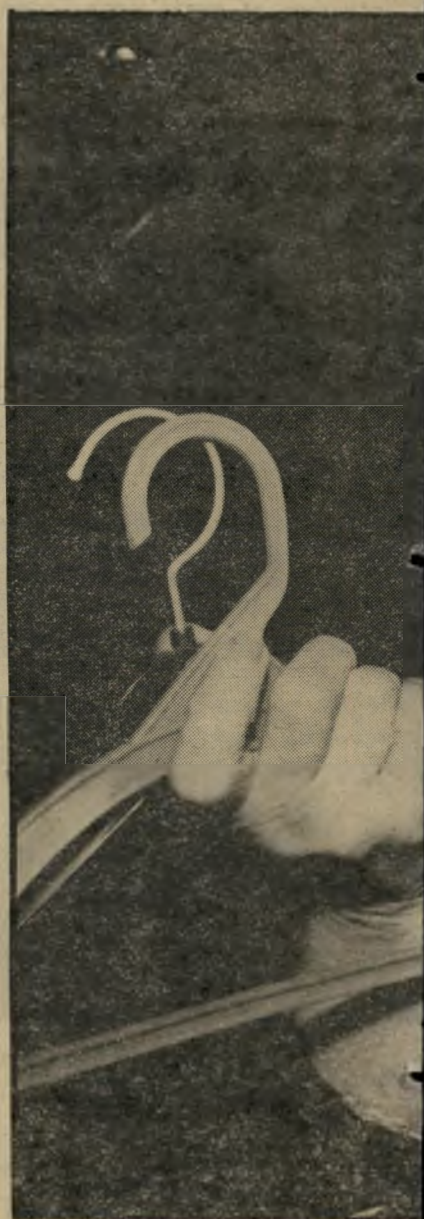
ההשקעה כדאית. מיד עם הכרזתה של מכירת החיסול הכללית. החלו לפקוד אלפי קונים את החנות. הם קנו מכל הבא ליד. בתוך החנות שררו דוחק ומחנק, אך הקונים המשיכו להידחס אליה.

אלנבי בתל-אביב, הקיימת מאז 1936. מאז ומתמיד עמדו שתי החנויות בשורה הראשונה של בתי-הקניות היוקרתיים בתל-אביב. בין לקוחותיהן נמנים אישים מפורסמים רבים. אחד מהם הוא שריהאוצר ייגאל הורביץ.

עתה החליטה המישפחה לסגור את החנות בדיונגוף. בניגוד לבעלי חנות הבגדים שניידמן, הנמצאת מעבר לכביש. שבעליה סגרו אותה לפני חצי שנה בקול תרועה, שכלל ראיונות בעיתונים והשמעת דבריי-ביקורת על שיטת המיסוי על סוחרים, מילאה מישפחת איווניר את פיה מים. האחים ובני-הדודים השותפים בעסק נאותו רק לומר: "אנחנו סוגרים מסיבות מישפחתיות". הם לא היו מוכנים להרחיב את הדיבור.

רבים מוותיקי תל-אביב יצטערו בוודאי על סגירת עוד חנות. חלק מהנוף הדיזני גופי. נראה שהסיבה האמיתית לסגירה היא המשבר הפוקד עתה את בתי-המיסחר, שמקורו לאו דווקא בהיעדר קונים, אלא

זאת השאלה שעמדה בפני הלקוחה בעלת המבט המהורהר, שמחזיקה בידה קולב הנושא בוהים. בעלי החנות נדהמו מבולמוס הקניות.

ההסתעדות

על הסחורה היתה כללית. אנשים נאבקו ונדחפו, כדי לזכות בשלל. לעיתים אף תלשו זה מזה את מה שכבר אזל בדלפקים. בתמונה למטה, משמאל: קונה צעירה ממחרת למדוד בגדים מאחרי הפרגוד.

במדיניות המיסוי של משרד-האוצר לגבי היטלי המלאי והאשראי של הסוחרים. החנות ברחוב אלנבי תשאר לעת עתה פתוחה.

מי שלא התפנו להספיד את החנות הכימעת-היסטורית היו אלפי הקונים. הללו היו עסוקים יותר בסחורות שהוצעו להם בפעם האחרונה. "באתי כי שמעתי שיש כאן מכירת-חיסול", סיפרה אהובה בן-שלום מתל-אביב. "אני מחפשת דברים זולים. אבל המחירים נראים לי כאן מופרזים. בדרך כלל אני לא קונה במקומות כאלה. הפעם חשבתי שבגלל המכירה יהיו כאן מציאות".

מרים זילברברג, לעומתה, לא הושפעה מהדיעה על מכירת-החיסול. "אני קלייני טיט קבועה של החנות", סיפרה זילברברג, שהיא תושבת חולון. "באתי לקנות. כרגיל, בגדים לכל המישפחה. הייתי באה גם אם לא היתה מכירה. אני קונה כאן כבר הרבה זמן".

את גישת הביניים ייצגה לאה התל-אביבית. "קניתי כאן כבר בעבר. אבל לא הרבה", אמרה. "הפעם באתי כי שמעתי שיש כאן מכירת-חיסול. אבל אני לא מחפשת דווקא את הדברים הכי זולים. לי חשוב קודם כל שהבגד יהיה מעניין. המחיר הוא רק בעדיפות שניה". ליוז עמר באה לקנות הרבה. "יש לי רשימה ארוכה של בגדים שאני צריכה", אמרה בעודה בוחרת לה כמו חולצות.

